

РАВНОСТРАННИЯТЪ ТРИЖЪГЪЛНИКЪ

22-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 11 III 1925 Г. СОФИЯ

1927

Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

РАВНОСТРАННИЯТЪ ТРИЖЪГЪЛНИКЪ

22-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)

ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 11 III. 1925 Г.—СОФИЯ

1927

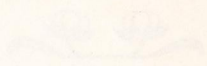
Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

REPRODUCED FROM THE
ORIGINAL MANUSCRIPT

THE NATIONAL ARCHIVES

THE NATIONAL ARCHIVES
COLLECTION OF
MANUSCRIPTS

1000

REPRODUCED FROM THE
ORIGINAL MANUSCRIPT
BY THE NATIONAL ARCHIVES

Равхостражиятъ трижгълникъ

РАЗМИШЛЕНИЕ.

Прочете се разюме върху темата: „Отличителнитѣ чърти на лъжата и кражбата“.

За слѣдния пѣтъ всѣки единъ отъ васъ ще пише по едно писмо на единъ отъ ученицитѣ отъ провинцията. Нѣма да казвате: азъ съмъ неразположенъ, по този въпросъ съмъ на особено мнение. Не, никакво особено мнѣние! Всички ще пишете — нищо позече. Наистина, ще извадите по два лева отъ жоба си. Всѣки отъ васъ ще си избере одного отъ провинцията, на когото да пише. Ще напишете нѣщо хубаво отъ себе си. Ако не пишете, ще кадите ще пушите като соба. Тѣй че до всички градове изъ провинцията ще пишете, като имъ кажете, че имате зададена тема отъ Учителя, да пишете на братята и сестритѣ отъ провинцията по едно писмо. Ще имъ напишете нѣкаква ваша идея по свободенъ изборъ, каквото вдѣхновение ви дойде. Азъ мисля че ще ви дойде вдѣхновение, отъ което ще останете доволни. Темите ви трѣбва да сж изпратени до слѣдната

срѣда.

Трѣбва да знаете слѣдното нѣщо: послушанието не се отнася до менъ. То е великъ законъ въ свѣта, който трѣбва да се прилага безъ изключение. Всички велики хора сж били послушни. Само онзи музикантъ, който е билъ послушенъ по отношение законитѣ на музиката, е станалъ музикантъ; само онзи художникъ който е билъ послушенъ по отношение законитѣ на художеството, е станалъ художникъ; всѣки поетъ, който е билъ послушенъ по отношение законитѣ на поезията, е станалъ поетъ. Послушанието е необходимо за всички хора. Не казвамъ, че трѣбва да имате послушание къмъ глупавитѣ работи, но се изисква послушание за умнитѣ работи. Ако зададате една тема на нѣкой музикантъ, той изведнѣжъ ли ще я напише? Или, ако се зададе на единъ поетъ да напише нѣкое стихотворение, той изведнѣжъ ли ще го напише? Той [ще го излѣе въ една форма, въ втора, въ трета, въ четвърта, докато найсетнѣ ще напише нѣщо, което самъ ще хареса. Ще каже нѣкой: какво ще стане отъ едно писмо? Много нѣщо може да стане за вашитѣ работи, но не и за тия на свѣта. Разбира се, азъ нѣма да се спирамъ тази вечеръ въ обяснение на тия работи, които, сами по себе си, трѣбва да се асимилиратъ. Нѣкой отъ мѣко-

питающитѣ, напримѣръ прѣживатъ храната си; кокошката пѣкъ като глѣтне зрѣнцата си, глѣта и пѣсъкъ. Тогава въ нея вѣтрѣ става единъ процесъ на меле-не' като въ воденица. Сѣщото е и въ умствения, и въ сърдечния свѣтъ. При всички страдания. които хората изживѣватъ, става единъ вѣтрѣшенъ процесъ. Когато се събератъ въ човѣка излишни мисли и чувства, идватъ и страданията. Тѣ почиватъ на единъ великъ законъ. Ако разбирате този законъ, вие ще можете да избегнете страданията. Ударътъ на страданията ще ви засегне, но ще го обиколите безъ да ви сломи; ако пѣкъ не разбирате закона, този ударъ ще дойде отвесно, подъ правъ жгълъ, срѣщу васъ, а тогава той е най-силенъ.

Сега нашата цѣль не е да отмахнемъ съврѣменитѣ страдания. Врѣменнитѣ несполуки на земята не важатъ за насъ. Главната цѣль, къмъ която трѣбва да се стремимъ, е съврѣшениятъ животъ. Вашата сегашна форма трѣбва да се измѣни. Както воловетѣ очакватъ да паднатъ рогата имъ, копитата имъ да се прѣвърнатъ на прѣсти и да се изправятъ на два крака, така и вие трѣбва да се изправите морално. Нѣкои отъ васъ въ морално отношение сте дѣца и пълзите като тѣхъ. Нали знаете, какъ пълзятъ малкитѣ дѣца? За да ходите прави, трѣбва, да разбирате закона, да имате

великъ стремежъ въ своята душа. Човѣкъ не трѣбва да се спира въ пѣтя си отъ това, че се прѣпъналъ въ нѣкое малко камъче, че му се охлузилъ крака, или че му излѣзла нѣкаква малка пришка, или че сърцето го заболѣло, или че коремътъ го заболѣлъ и т. н. Това не сж важни работи, тѣ сж посторонни нѣща. Туй, че те боли корема, това е едно забавление за невидимия свѣтъ. Туй че те боли сърцето, това е едно забавление за невидимия свѣтъ. Туй, че те боли главата, това е едно забавление за невидимия свѣтъ. Защо те боли главата? — Отъ много знание. Човѣкъ като мисли, че зне много, главата го заболѣва. Питамъ: на кой човѣкъ се охлузва гърба? На този, който много носи, или на този, който малко носи? — Разбира се, че на този, който носи много. Азъ не съмъ срещналъ досега човѣкъ, който, като ходи безъ раница, да му е охлузенъ гърба? Обаче онзи който носи 3—4 раници на гърба си, винаги е съ охлузенъ гърбъ. Значи, такъвъ човѣкъ винаги е натоваренъ. Кои хора страдатъ повече: тия, които носятъ голѣмъ товаръ, или тия, които носятъ малкъ товаръ? — Тия, които носятъ голѣмъ товаръ страдатъ повече. „Голѣма глава. голѣма бѣла“ — казватъ българитѣ.

Нѣкои отъ ученицитѣ иматъ силно желание да се повдигнатъ скоро, бързо да разрѣшатъ въпроситѣ.

Сега прѣдставете си отношението: $A : B$. Какво означава това отношение? — Това сж мъртви букви. Имате друго отношение: $A : B = C : D$. Това отношение има нѣколко разрѣшения. Първото разрѣшение чисто физическо. Какво означава величината A ? Това е сѣмето. Значи, сѣмето, посадено въ земята, се отнася къмъ растението тъй, както самото растение се отнася къмъ цвѣта, а цвѣтътъ пъкъ се отнася къмъ плода. Това е единъ отъ начинитѣ за обяснение на нѣщата. Искашъ да пишешъ нѣкому едно лаконическо писмо. Ето едно такова писмо: азъ съмъ величината A , живѣя въ новитѣ условия на живота — влизамъ въ свѣта, дѣто свършихъ училище, свършихъ университета. Слѣдъ това азъ влизамъ въ обществото B , къмъ което имамъ извѣстни отношения. Значи, A свършихъ университета и сега като медикъ, имамъ отношения къмъ B , къмъ обществото. Така азъ имамъ отношения къмъ всички ония хора, (C) които ще бждатъ излѣкувани отъ мене, а главно къмъ тия отъ тѣхъ (D), които ще ми благодарятъ. Това означава отношението $A : B = C : D$. Като напишешъ такова едно писмо, отъ тия отношения всѣки ще разбере, какво е положението ти. По този начинъ ще съкратишъ и врѣмето.

Освѣнъ по този начинъ, вие можете да напи-

шете вмѣсто едно дълго писмо само единъ равностраненъ трижгълникъ на върховетъ на който ще поставимъ три букви. Какво означава този равностраненъ трижгълникъ? — Той прѣдставлява единъ добъръ приятель, който се проявява съ единъ отличенъ умъ, съ едно прѣкрасно и благородно сърце и съ една устойчива воля. Такъвъ човѣкъ, каквото каже, изпълнява. Получите ли такова писмо отъ нѣкой вашъ приятель, имайте пълно довѣрие на него, азъ го прѣпоръчвамъ. Това означава равностранния трижгълникъ. Вмѣсто да напишешъ едно голѣмо писмо, съ разни обръщения: „Любезни приятелю; многуважаеми приятелю, както виждашъ, отдѣлихъ малко врѣме, макаръ да съмъ много заетъ, да ви прѣпоръчамъ този приятель и т. н.“ Не, вмѣсто да увивашъ да усуквашъ, ще се искажешъ прѣмо, откровено. Какъ? — Ще напишешъ единъ равностраненъ трижгълникъ. Този трижгълникъ вече говори, че имате човѣкъ съ отличенъ умъ, които мисли добръ, който има свѣтли-на въ съзнанието си; той е човѣкъ и съ добро сърце, не е раздвоенъ въ чувствата си, а сжщо така той има и положителна, устойчива воля. Да напишешъ единъ трижгълникъ на приятеля си, значи да съкратишъ врѣмето. Ако вие изпратите единъ такъвъ трижгълникъ въ небето, тамъ всички ангели веднага ще го прочетътъ и ще го разбератъ. Но ако имъ изпратите

едно писмо на български езикъ написано, никой отъ тѣхъ нѣма да го разбере. Тѣ ще търсятъ нѣкой ученъ българинъ, специалистъ по езика, който ще може да имъ го прѣведе на тѣхенъ езикъ. Българскиятъ езикъ е разбранъ за насъ, но не и за тѣхъ. Вие си казвате: дали ангелитѣ се интересуватъ отъ нашия животъ? — Не се интересуватъ. Кой отъ васъ напримѣръ, се интересува отъ мравкитѣ? — Само ученитѣ хора, а обикновенитѣ хора не се интересуватъ. Най послѣ питамъ: мравитѣ занимаватъ ли се съ насъ? Ето, ние сме дори богове по отношение на мравкитѣ, но тѣ не искатъ да знаятъ за насъ. Често, като ходя по Вигоша, нѣкоя мравя се качи отгорѣ ми, ходи по ржцѣтъ ми, безъ да подозира, че при нея седи божество. Качва се на главата ми ходи натукъ-натамъ, обикаля, докато намѣри нѣкоя трошичка. Задига трошичката и си върви по работата, нищо не иска да знае. Защо? — Съзнанието ѝ е таково. И дѣйствително, тя има право. Казва: „Ти си божество, богатъ щедъръ човѣкъ си, ще ми дадешъ една малка трошица. И сто мравки още да дойдатъ, това нищо не прѣдставлява за тебе. Макаръ че не съмъ толкова тежка, отъ тебе завися. Но ти ще бждешъ тъй благороденъ, нѣдей ме бута съ ржката си защото ще ме смажешъ“. Азъ ѝ казвамъ: можешъ

да се разхождашъ по мене, само нѣма да ме хапешъ, можешъ да правишъ своитѣ изслѣдванія, колкото искашъ, но ще бждешъ внимателна! Ухапешъ ли ме, ще те хвърля долу. Тѣй се разговарямъ по нѣкой пжть съ мравкитѣ. Нѣкой отъ тѣхъ сж много благородни, а нѣкой — много заядливи. Казвамъ: азъ ти казахъ да бждешъ внимателна. Щомъ не изпълнявашъ, ще се намѣришъ на земята. Така постжпватъ и съ васъ отъ невидимиятъ свѣтъ. Нѣкой пжть вие се покачвате на сжществата отъ невидимия свѣтъ, за тѣхъ не сте тежки, но щомъ започвате да човъркате, щомъ започвате да философствувате, хващатъ ви и ви хвърлятъ долу. Това сж положителни нѣща въ живота. Разбира се, тия разсжждения ще останатъ като особена философия и то за тия отъ васъ, които разбиратъ.

Често вие правите движения, но безсъзнателни. Запримѣрь туряте ржцѣтѣ си съединени на масата и образувате по този начинъ единъ трижгълникъ, или пжкъ ги туряте подъ брадата си и се подпирате на лактитѣ и пакъ образувате трижгълникъ. Значи, така вие разрѣшавате единъ важенъ въпросъ. Тѣй че вие образувате съ ржцѣтѣ си разни фигури. Такива движения може да прави и едно дѣте. Това не е знание. Всѣко движение трѣбва да е изживѣно, въ

него трѣбва да има смисълъ. Ако ви напиша слѣднитѣ двѣ отношения, какво ще разберете отъ тѣхъ? — $A : D = C : D ; A : C = D : B$. Тия отношения спадатъ къмъ пермутациитѣ. Ако тия букви сж установени, то като ги смѣнитѣ, ще иматъ ли едно и сжщо значение? Ако ви кажа, за примѣръ: отношенията на майката къмъ дъщерята сж такива, каквито сж отношенията на бащата къмъ сина; или пъкъ отношенията на учителя къмъ ученика сж такива, каквито отношенията на лѣкаря къмъ болния. Тукъ имате два различни процеса, въ които, обаче, отношенията сж сжщи. При отношенията на учителя къмъ ученика имате здравословни отношения на рѣстене, а при отношенията на лѣкаря къмъ болния имате съвсѣмъ другъ процесъ. Послѣ, имате отношения между снзи, който взима пари и онзи, който дава; отношения между сждията и подсждимия. Както виждате, това сж все отношения, но различни едни отъ други. Питамъ тогава: какви могатъ да бждатъ нашитѣ отношения къмъ Бога? — Тѣ могатъ да бждатъ такива, каквито сж отношенията на сина къмъ бащата, или както отношенията на дъщерята къмъ майката, или както тия на ученика къмъ учителя, или както тия на болния къмъ лѣкаря. Кои отношения сж най-хубави отъ всички изброени?

Сега нѣкой може да каже: азъ зная тия отношения. Да, вие ги знаете, но споредъ менъ това не е знание. Азъ наричамъ знание това, каквото вършишъ, да е проникнато отъ любовъ къмъ Бога. Ка-то се намѣришъ прѣдъ нѣкое изкушение, напримѣръ нѣкой човѣкъ ти открадне 10,000 лева, или пъкъ ти направи нѣкаква голѣма пакостъ, да можешъ, като държишъ въ ума си мисълта за Бога, да кажешъ: не, азъ нѣма да давамъ този човѣкъ подъ съдъ, нито пъкъ ще го търся за какво и да е. Господъ далъ, Господъ взелъ. Съ това ще направя една жертва, да опитамъ себе си. Отъ любовъ къмъ Бога, заради моитѣ отношения къмъ Него азъ ще опрѣдѣля отношенията си къмъ онзи, който ме е обралъ. Ако отношенията ми къмъ Бога сж прави, то и отношенията ми къмъ този, който е постѣпилъ къмъ менъ несправедливо, ще бждатъ пакъ прави. Слѣдователно, ако въ даденъ моментъ не мога да се въздържа отъ нѣщо, то е заради мене. Ако речете да търсите този човѣкъ, който ви е ограбилъ, вие ще постѣпите като всички хора, които неразбиратъ закона. Ако този човѣкъ е дошълъ и взелъ отъ васъ 10,000 лева, какво лошо има въ това? Казвамъ: прѣдставете си, че вие двамата сте въ морето. Единиятъ е банкеръ, а другиятъ апашъ. Банкерътъ държи на една връвь торба, пълна съ злато и тежи 20 клгр. но

паритъ потъватъ на дъното. Апаштъ може ли да обере банкера? — Не може. Морето е бурно. И двамата гледатъ да не потънатъ. Апаштъ може ли да извади отъ дъното на морето паритъ? — Не може по никой начинъ. Въ водата не може да става никакъвъ обиръ. На сушата може да става обиръ но слѣдъ като се излѣзе отъ водата. При вълнитъ обаче, никой нѣма да мисли за обиръ. Тамъ всѣки ще мисли, какъ да се спаси, какъ да излѣзе на брѣга.

Слѣдователно, има състояния на земята, когато никой апашъ не може да те обере. Прѣдставете си, че единъ день всички поданици, които ще наследятъ земята, ще бждатъ прѣпасани съ жици, по които ще минава силенъ електрически токъ, питамъ: апаштъ ще може ли да се доближи до тѣзи хора? Ти носишъ злато въ себе си, но апаштъ не може да те обере. Какъ ще те обере? Сжщото е и днесъ. Сегашнитъ разсждения на хората сж дѣтински. Никой никого не може да обере. Животътъ, който Богъ ти е далъ, никой не може да ти го вземе. Законътъ е такъвъ. Животътъ има отношение къмъ богатството, храната и условията. Щомъ Богъ ти дава животъ, този животъ има свои условия, които никой не може да ти ги вземе. Никой не може да те лиши отъ твоитъ условия за животъ. Но съгрѣшишъ ли, нарушишъ ли

веднъжъ законитѣ, които Богъ е поставилъ като основа на живота, ти самъ се изключвашъ и сега всичко могатъ да ти взематъ. Причината за всички страдания, нещастия и лишения въ живота си самъ ти. Затуй, най първо ще установишъ нормални отношения къмъ великитѣ закони на живота, и тогава ще бждешъ подъ тѣхно покровителство. Онѣзи които грѣшатъ всѣкога ще боледуватъ, и лѣкаръ всѣкога ще идва да ги лѣкува. И за лѣкуването си тѣ ще плащатъ, ще излиза нѣщо отъ ждоба имъ. Такива хора всѣкога ще иматъ недоимъкъ.

Сега нѣки мислятъ, че това не се отнася до тѣхъ, че тѣ всѣкога ще иматъ. Не, днесъ всички сте въ морето, нѣкои отъ васъ сж по силни, други по слаби, но всички трѣбва да издържите този изпитъ. Работата трѣбва да се доведе до край. Вие се съзтезавате помежду си, но не си правете илюзии! Азъ ще ви прѣдставя една картина, да видите, какви сж резултатитѣ на съзтезанието. Прѣдставете си, че има да се борите съ десетъ души пехливани, но и вие минавате за борець въ свѣта. Започвате борбата. Вие успѣвате да свалите петима отъ тия юнаци. Вие се зарадвате и казвате: азъ побѣдихъ! Не, докато не повалите всички десетъ на земята, вие не сте завършили борбата. Ако повалите и деветѣтъ отъ тѣхъ на

земята, пакъ не казвайте, че сте побѣдили. Може-би десетиятъ ще дойде и ще ви повали. Докато не побѣдите всички противници, които имате насрѣща си, докато не побѣдите всички мъжнотии, дръжте се въ резерва! Вие казвате: петъ души повалихъ на земята. Да петъ души повалихте, но има още петъ, които могат да ви повалятъ. Казвате: азъ съмъ уверенъ въ Бога, че и съ тѣхъ ще бжде сжщото. Не, не изкушавай Бога! Всички, които се борятъ съ тебе, и тѣ иматъ вѣра, че ще те повалятъ на земята. Тогава, кой кого е повалилъ?

Допуснете сега, че се борятъ двама души пехливани, съ еднакви сили. Единиятъ хваща другия за краката и го повдига въ въздуха. И вториятъ хваща първиятъ за краката и го повдига въ въздуха. Дватамата пехливани които се вдигатъ за краката сж съ равни сили. Единиятъ казва: азъ съмъ силенъ И вториятъ казва азъ съмъ силенъ. Щомъ и двамата сме силни, нѣма какво да си противодѣйствуваме. Равни сили не могат да се борятъ. Борятъ се само неравни сили. Затуй човѣкъ има двѣ ржце, за да не могат да се борятъ. И двѣтѣ ржцѣ сж съ еднакви сили. Слѣдователно, между ржцѣтѣ не може да става борба. Каквото може да направи дѣсната ржка, това може да направи и лѣвата ржка. Това сж редъ раз-

съждения, които може да приведете въ практическия животъ: и тогава ще извадите извъсни правила за живота. Тия разсъждения сж цѣнни. Кои разсъждения ще бждатъ по цѣнни: да разрѣшавате социалния въпросъ, или да разрѣшавате задачи, които животътъ ви прѣдставя днесъ въ вашитѣ ежеминутни отношения? Социалниятъ въпросъ може да се разрѣши математически. Слѣдъ колко хиляди години ще се разрѣши? Ние имаме данни, какъ ще се разрѣши този въпросъ. Сегашниятъ социаленъ въпросъ ще се разрѣши тъй, както ще се разрѣши въпроса на житното зърно. Какво става съ него, като го посѣете въ земята? — Израства. Същото ще стане и съ съвременното човѣчество. Сега хората знаятъ, запримѣръ, като посѣягъ едно житно зърно слѣдъ колко врѣме ще израсне. Тѣ знаятъ също слѣдъ колко врѣме отъ посѣването на орѣха, на бука, на джба, на сливата, на крушата, на прасковата ще израстатъ и ще се развиятъ тия сѣмки. Онѣзи, които се занимаватъ съ посаждането на сѣмкитѣ, знаятъ точно слѣдъ колко врѣме може да израсте тази сѣмка, слѣдъ колко врѣме ще върже и ще даде плодъ. За всичко има опрѣдѣленъ периодъ. Социалниятъ въпросъ също тъй спада къмъ тѣзи въпроси, за които всичко е точно опрѣдѣлено. Като се посѣе единъ човѣкъ колко години се

изискватъ за неговото израстване? Прѣдставете си, че правя слѣдното твърдение: за да се появи само първата клѣтка, изискватъ се 400,000 години. Послѣ, за да образува тази първоначална клѣтка своитѣ органи, изискватъ се още около 20 милиона години. Това сж вѣроятности само. Вие ще кажете: отдѣ можемъ да знаемъ ние това нѣщо? — Написано е. Когато намѣритѣ единъ зжбъ, нали четете по него? Вие четете по него отъ какво животно е този зжбъ, прѣди колко години е живѣло и т. н. Върху кожата на жабата сжщо тѣй е написано, колко милиона години е живѣла тя и т. н. Всички подробности отъ нейния животъ сж написани върху кожата ѝ. Ако се говори така на съврѣменнитѣ хора, ще те взематъ за лудъ или за смахнатъ, но ако взема костената жаба и разгледамъ всички геометрически форми, написани по нея и научно обясня на хората цѣлия животъ и история на тази жаба, ще се съмнѣватъ ли? — Не, това е наука вече. Вие не сте се спирали върху тия фигури по кожата на жабата. Това сж геометрически проекции. Та въ природата, върху всички нѣща е написана историята на цѣлокупния животъ.

Най-важното при сегашнитѣ условия за всинца ви е да приложите най-малката частъ отъ това знание, което сте придобили. Само по този начинъ всѣ-

ки ще бжде доволенъ, че е придобилъ едно благо въ живота си. Бждете доволни отъ малкото, което сте придобили, но да е хубаво. Нѣкой пжть вие може да се съмнѣвате, да мислите, че не сте придобили нищо. Съмнѣнията ще дойдатъ, но това да не ви смущава. Не, вие ще си кажете: наистина, отъ толкова години съмъ въ това учение, но и много нѣща съмъ научилъ. Азъ ще ви попитамъ: нима онзи търговецъ, който е прѣкаралъ цѣли 20 години въ дюкяна си да продава платове, е спечелилъ много? Ами какво е спечелилъ онзи хирургъ, който е направилъ 3—4 хиляди операции въ 20 години? Той ще си каже: азъ направихъ 3—4 хиляди операции ва своята 20 годишна практика. Да, но всички тия хора сж измрѣли. а най-послѣ умира и лѣкарътъ. Какво е направилъ? Неговитѣ операции важатъ толкова, колкото и вашето слѣдване въ школата. Ако вие само слушате безъ да учите, и ако учите, безъ да прилагате, на какво основание трѣбва да ви се даде извѣстна привилегия? Ако азъ ви говоря, то е защото имамъ живи хора прѣдъ себе си, които могатъ да ме разбиратъ, но ако ми донесатъ измрѣли хора, заминали за онзи свѣтъ и искатъ да имъ държа лекции, азъ нѣма да имъ говоря. Който ме види, че говоря на такива хора, какво ще каже? Мога ли

да говоря на мъртви хора? — Не мога.

Та сега желая, да се оправят отношенията между всинца ви. У всички васъ има една чърта, и добра, и лоша. Тя е, че искате да бъдете свободни, де не ви стѣсняватъ хората. Щомъ хората те притѣсняватъ, ти не можешъ да работишъ. Но случават се нѣкой пжтъ, че трѣбва да се притѣснишъ, трѣбва да търпишъ, докато дойдатъ условията да излѣзешъ на широко. Това сж врѣменни състояния. Тъй както сте наредени сега, не е споредъ законитѣ на окултната наука. Ако бѣхте наредени по окултенъ начинъ, този салонъ трѣбваше да бжде най-малко 4—5 пжти по-голъмъ, отколкото сега, за да има между всѣки отъ васъ поне половинъ метъръ разстояние, да не ви засѣга никой. Още по добрѣ щѣше да бжде, ако имаше по единъ метъръ разстояние помежду ви. А сега, седне нѣкой, близо до него седне другъ, и безъ да искатъ се докосватъ единъ другъ. Единъ си вдигне ржцѣтѣ, докосне другаря си, той се раздвижи не може да мисли свободно. Но не е така, вие трѣбва да правите дома си, каквито щете упражнения и движения, а тукъ трѣбва да се концентрирате, да мислите правилно. Затова движенията ви трѣбва да бждатъ разумни. Ако азъ хвана носа си, какво показва това? — Искамъ да ви кажа, че трѣбва да се чистите. Пос-

лъ, ако изплъзя езика си какво показва това? — Искамъ да ви кажа, че трѣбва да владате езика си. Това обаче, не сж неджзи на едного отъ васъ, това сж неджзи на всички ви. Нѣкой може да ги нѣма на физическия свѣтъ, но ги има въ сърцето си. Въ всички области на невидимия свѣтъ се изисква изправност. То значи, че човѣкъ трѣбва да бжде изправенъ въ всички свои отношения. Въ всѣка наша обхода трѣбва да има благородство. Ние не трѣбва да уронваме нито нашия прѣстижъ, нито прѣстижа на другитѣ. Азъ трѣбва да се лиша отъ своята свобода, за да не чаруша свободата на другитѣ. Това е благородство, това е достойнство. Нѣкой пжть човѣкъ прави едно малко самоотричане въ полза на другитѣ, а нѣкой пжть става обратния процесъ. Умнитѣ хора трѣбва да се самоотричатъ, да търпятъ, другитѣ. По този начинъ само могатъ да се изправятъ всички хора, иначе ще се създаде докачение, обида, а обидата не довежда на добъръ край. Човѣкъ често прави неволни движения; Запримѣрь, той си бърка въ ухото, почесва се по главата, но като ученици отъ тази школа, всѣко ваше движение трѣбва да бжде съзнателно. Азъ трѣбва да зная, дали това, което върша всѣки моментъ, е угодно на Бога. Ако е угодно на Бога, ще го направя, ако не е, нѣма да го

направя. Защо трѣбва да е така? Защото всѣко външно дѣйствиe ще произведе една вътрѣшна реакция въ ума на човѣка. Всѣка мисълъ, правилна или неправилна, се проектира въ невидимия свѣтъ.

Това, което ви говоря се отнася до съзнателнитѣ ученици. То не е за обезсърчение, да кажете: толкова години работимъ вече, какво сме направили? — Много работи сте направили, но и много още има да правите. Запримѣръ, вие нѣмате търпение, да лонасяте обидите. Ако имате търпѣние, щомъ нѣкой ви обиди, вие ще седите тихо, спокойно, ще се въздържите да си помислите дори, какъ този човѣкъ смѣе да ви обижда. Вие ще почувствувате обидата, но нѣма да реагирате срѣщу нея. Тия нѣща ще дойдатъ за ученика, но той не трѣбва да кипва, а трѣбва да задържа силитѣ си. Ако дойде нѣкой при мене и ме обиди, азъ трѣбва да запитамъ Господа, да му отговоря ли, или да не му отговоря. Ако Господъ ми каже да му отговоря, ще му отговоря по всички правила, но ако ми каже да мълча, ще мълча пакъ по всички правила. Ако трѣбва да му говоря, ще кажа: приятелю, каквото има да кажешъ добро или лошо, кажи го конкретно, но нека рѣчъта ти бѣде отривиста, защото не разполагамъ съ много време. Каквото има да ми кажешъ, изкажи го въ половинъ часъ,

безъ овъртане натукъ-натамъ. Слѣдъ като се изкаже, азъ ще му отговоря: добрѣ, ще имамъ предъ видъ всичко това и азъ ще го изслѣдвамъ. Туй, което е право, ще го приема, а туй, което не е право, ще ти го върна. Азъ съмъ търговецъ човѣкъ, взехъ стоката ти на довѣрие, но ще купя отъ нея само тази, която влиза въ работа. Онази пѣкъ, която не харесвамъ, ще ти я върна. Търси другъ нѣкой търговецъ, комуто ще можешъ па продадешъ върнатата стока. Вие, като ученици, трѣбва да се отличавате отъ другитѣ хора. Постѣпвате ли така, между васъ ще се създадатъ отношенията на бждещета култура. Ако ние постѣпваме като сегашнитѣ хора, по какво ще се отличава нашето учение? Ако мислимъ както сегашнитѣ хора, ние сме като тѣхъ. Ако ние мѣримъ нѣщата съ сѣшитѣ мѣрки, съ каквито си служатъ съврѣменнитѣ хора, по какво се отличаваме отъ тѣхъ? Ние трѣбва да живѣемъ особенъ животъ. Туй трѣбва да ви радва. Нали се приготвяте за шестата раса? Нѣкои братя и сестри дохождатъ при менъ да ме питатъ, дали е вѣрно, че еди-коя си сестра или еди-кой си братъ били отъ шестата раса? Тѣй казвали тѣ за себе си. Казвамъ имъ: какви сѣ признацитѣ на хората отъ шестата раса? Човѣкътъ отъ шестата раса свети. И като дойде вечерно врѣме при мене,

ще свети и ще може да чете отъ моята книга. Не свети ли вечерно врѣме, за да може да чете отъ моята книга, този човѣкъ не е отъ шестата раса. Азъ нѣкоя вечерь съмь отъ шестата раса, нѣкоя вечерь съмь отъ петата, т. е. отъ бѣлата раса.

Мнозина отъ васъ мислятъ, че сж безпогрѣшни. Не, не е така. Вие нѣмате понятие, какво нѣщо е човѣкътъ. Смирение трѣбва да има човѣкъ! Христосъ съзнаваше това нѣщо. И когато единъ отъ ученицитѣ Го нарече „Учителю благи,“ Той му отговори: „Не ми туряйте тази титла, защото само Богъ е благъ. Азъ, който съмь ограниченъ, трѣбва да рѣша великата задача на живота“. Вие мислите, че като васъ други хора нѣма. Като мислите така нѣма да се минатъ и два дни, ще ви турятъ на изпитъ. Тогава ще видите, че имате голѣми слабости. Като съзнавате това, не трѣбва да се обезсърчавате, но да се радвате, че сте намѣрили една ваша слабостъ и ще работите върху нея.

Напримѣръ, нѣкои отъ васъ, като пишатъ, бързатъ. Тѣ гледатъ да напишатъ писмото си, както и да е, безъ да обръщатъ внимание на буквитѣ. Но трѣбва да знаете, че отъ правилното писане зависи и вашиятъ характеръ. Всѣко нѣщо трѣбва да бжде написано хубаво! Буквитѣ сж създадени върху мате-

матиката и геометрията. Някои казватъ: Учителътъ има особена математика. Азъ пъкъ ви казвамъ: съврѣмнатата математика и геометрия сж отлични, вие трѣбва да ги изучавате.

Сега отъ всинца ви се изисква най-първо внимание. Ученикътъ трѣбва да внимава. Слѣдъ туй се изисква разумность и послушание. Само чрезъ тѣзи качества може да се добие знанието. Азъ ви припомнямъ тия нѣща, защото мнозина отъ васъ казватъ: отъ толкова години слѣдваме въ школата и още не сме прогледали. Не, вие не говорите Истината. Кой отъ васъ не гледа? Какъ искате да гледате? Вие искате да видите нѣкой ангелъ. Че и тукъ между васъ има нѣколко ангели, облѣчени въ плътъ и кръвъ. Познавате ли кои сж? Тѣ сж въ класа, но вие не ги познавате. Ще кажете: кои ли отъ насъ сж ангели? Апостолъ Павелъ казва: „Всѣки който е нахранилъ единъ гладень, или напоилъ единъ жадень човѣкъ, той може да е ангелъ“. На земята има доста ангели, облѣчени въ плътъ и кръвъ, които можемъ да нагостимъ, затова именно гостоприемството е силно развито въ източнитѣ народи.

Та вие трѣбва да бждете добри ученици. Ученикътъ не трѣбва да мисли, че е възрасень. Той не

трѣбва да мѣри своето ученичество съ годинитѣ си. Годинитѣ не опрѣдѣлятъ ученичеството. Азъ ви казвамъ, че вие сте още малки дѣца въ сравнение съ слънчевата година; млади, нѣмате дори една слънчева година. При това, отъ какъ се е появило човѣчеството има 18 милиона години. Слѣдователно, за да навърши цѣлото човѣчество само една слънчева година, нужни сж още два милиона години. Като ученици, всички трѣбва да бждете бодри и весели.

Сега ще ви направя една заблѣжка по отношение на музиката. Тя прѣдставлява скоба. Между какво? — Между два свѣта. Значи, за да съедините два свѣта, трѣбва ви една скоба. Не мислете, че музиката може да създаде всичко у насъ. Не, тя създава само по-добри условия за работа на човѣшкия духъ. Ето, защо музиката е необходима и за васъ като ученици.

Изпѣйте упражнението „малкиятъ изворъ“. Когато човѣкъ пѣе, въ мисълта му трѣбва да има непрѣривностъ. Ако мисълта се прѣкъсва, и тоноветѣ се прѣкъсватъ. Щомъ тоноветѣ се прѣсичатъ, образува се и повече електрическа енергия. Щомъ искате да образувате състояние на мекота, въ музиката, въ пѣнието главно трѣбва да има непрѣривностъ. Непрѣривността е спирално движение на музиката. Слѣдователно,

когато двама души пѣятъ, единиятъ ще образува правилень кржгъ, а другиятъ ще върви вълнообразно около него. Точкитѣ, въ които се прѣсичатъ двѣтъ движения, сж окултни тонове. Разбира се, това е сложна музика. Обаче всѣки отъ васъ може да пѣе, щомъ се вдѣхнови. Вие ще кажете: пѣнието не е за насъ. — Съгласенъ съмъ „Ние не сме за работа“. — Съгласенъ съмъ. „Ние не сме за ученици“. — Съгласенъ съмъ и на това. Питамъ ви: за какво сте тогава? „За пѣвци не сме“. Не, човѣкъ трѣбва да пѣе за себе си. Това да бжде правило за васъ. Останете ли самъ, пѣйте за себе си! Послѣ, трѣбва да бждете мислителъ пакъ за себе си. Учители, учете пакъ за себе си. Щомъ можешъ да пѣешъ за себе си, ще можешъ да пѣешъ и за другитѣ. Щомъ можешъ да мислишъ за себе си, ще можешъ да мислишъ и за другитѣ. Щомъ можешъ да учишъ за себе си, ще можешъ да учишъ и за другитѣ. Законътъ е такъвъ. Въ този законъ е смисълътъ. Вие започвате съ обратния законъ. Вие пѣете за хората, а не за себе си. Пѣете ли така, вие никога нѣма да се научите да пѣете. Пѣнието е вжтрѣшенъ законъ. Човѣкъ трѣбва да чувствува музиката въ душата си, за да може музиката да излѣзе отвжтрѣ навънъ. Азъ виждамъ у мнозина отъ васъ много добръ развити

центрове. Щомъ сте музикаленъ, и гърлото ви ще може да се упражни. Българинътъ първоначално е билъ добъръ пѣвецъ, но отпослѣ условията на живота, войнитѣ, робството, сж изхабили музиката въ него. Днесъ музиката е необходима за всички народи. Всѣки вѣликъ народъ трѣбва да бжде музикаленъ. Азъ слушахъ нѣколко виртуози пѣвци и музиканти, които свирятъ и пѣятъ много хубаво, но имаха лоши, нехармонични движения. Движенията у всѣки музикантъ и пѣвецъ, трѣбва да бждатъ непрѣривни. Нѣкой отъ тѣзи музиканти, както свиря, изведнѣжъ неведе главата си надолу. Това показва, че енергията на този човѣкъ е съсрѣдоточена къмъ центъра на земята. Тази музика, която засѣга земния животъ, изразява и особенъ родъ чувства. Слѣдъ това този музикантъ вдигне главата си нагорѣ къмъ слънцето. Това показва, че у него се заражда нѣщо идейно. Той единъ моментъ е къмъ слънцето а другъ мemento къмъ земята. Дѣ ще го намѣрите тогава? Погледътъ на музиканта трѣбва да бжде отправенъ все нагорѣ. Движенията на тѣлото му трѣбва да бждатъ медлени, въ тѣхъ да се отразяватъ тоноветѣ. Не мислете че музикантътъ не трѣбва да се движи. Когато свиря, и азъ се движа, но движенията въ менъ сж съобразно окултната музика. Тѣ сж тъй деликатни, че

само едно остро око може да ги съгледа. Всъки тонъ се отразява въ едно малко движение. Силнитъ движения развалятъ тоноветъ. При всъко движение се исисква микроскопическа работа.

Трѣбва да знаете, че ние не създаваме музиката, но се отразява съобразно законитъ на невидимия свѣтъ. Музикнтътъ трѣбва да свири така, че да забрави всичко наоколо си. Когато музикантътъ свърши да свири, публиката веднага се разотива. Това показва, че музиката на този човѣкъ не е произвела своето влияние. Ако като свърши музикантътъ, публиката остане по мѣстата си около десетъ минути да мисли, значи музиката е произвела своето въздѣйствиe. Започне ли се разговорътъ веднага, това не е музика. И въ пѣнието е сжщиятъ законъ. Като пѣете, самъ трѣбва да останете доволенъ. Нѣкой пжтъ у васъ се заражда желание да дойде духътъ, да ви осѣни и тогава да пѣете. Други пъкъ казватъ: да бихъ имала гласа на еди коя си сестра, бихъ пѣла. Не философствувай! Щомъ дойде вдѣхновението, пѣй! Мислено пѣй, докато най послѣ тази мисль се изрази въ пѣсень. По този законъ, като се научишъ да пѣешъ, ще се научишъ и да мислишъ правилно. Като грѣшишъ въ едно нѣщо, грѣшишъ и въ друго.

Та въ човѣка отъ шестата раса, въ идеалния

човѣкъ всички движения, мисли, желаня, дѣйствия ще бждатъ отмѣрени, а не механически. Въ всичко у него трѣбва да има животъ и красота. Ако вие свирите, но чувате нѣкой музикантъ, който свири подобръ отъ васъ, вие казвате: той свири по-хубаво отъ мене. Вие се обезсърчавате, но трѣбва да знаете, че това сж човѣшки разбирания. За да може единъ музикантъ да свири хубаво, изискватъ се редъ условия отъ него. Най първо, като излѣзе на сцената музикантътъ трѣбва да е изпълненъ съ мисълта, че въ свиренето си има идея, която той добръ разбира. Второто е, че въ него трѣбва да има силно желание да даде музикални образи въ свиренето си и най-послѣ да има изпълнение. Той трѣбва да влада ржката си. Правилното движение на ржката не се отнася само за музиканта. То има значение и за писателя, и за артиста. Писателятъ трѣбва да влада перото си. Като правишъ нѣкакъвъ жестъ, нѣкакво движение, трѣбва да знаешъ, какъ да го правишъ. Това е цѣла наука, цѣло изкуство.

И тъй. сега ме разбрахте, нали? Ако приложите поне една микроскопическа часть отъ това, което ви казахъ, ще се ползувате. Азъ считамъ, че това, което ви казахъ тази вечеръ, е на мѣсто казано. Ако посетете една хилядна часть отъ тия сѣменца, всѣ-таки

тъ ще ви ползуватъ единъ день. Отъ тѣхъ ще израс-
нать голѣми дървета. Като мина нѣкой пѣтъ покрай
васъ, ще видя, че сж израсли поне 3—4 дръвчета.
Тия дръвчета могатъ да бждатъ различни: круши,
ябълки, сливи, праскови, череши и т. н.

„Доброта, Истина, красота, това е
Любовта“.

